

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Æbelø

Citation: Michaëlis, Sophus: "Æbelø", i Michaëlis, Sophus: *Æbelø*, 1895, s. 180. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_04-shoot-idm139805117686560/facsimile.pdf (tilgået 21. september 2021)

Anvendt udgave: Æbelø

Hjerte, at Eders Øjne gransker efter en Skrift, der ikke staar skrevet. Min egen Ven og Broder, jeg er ræd for Eders Øjnes Sugem — hvad er det, de vil suge frem af min Sjæl?»

»Den Foraarsdag vi mødtes, Gro, de hvide Konvalleres Duft, vore Sjæles gyldne Møde.«

»Ak Sølv — jeg mindes det næppe. Jeg synes kun, jeg har kendt Eder altid, at I alle Dage har været mig mild og god. I den sidste Tid har jeg følt det i mit Hjerte og mine Kinder, som naar min Moder klappede mig, og det er dog saa længe, længe siden — «

»Gro, sig det kun, I er bange for Ordet, men ikke sandt — sig det kun — I elsker mig. — I tier, fordi det er sandt.«

»Nej, Sølv. Jeg har aldrig følt det.«

»Saa har I drømt det, Gro.«

»Drømt — «

Gro blev blussende rød som de Rosenblade, hun smulrede mellem sine Hænder.

»Drømt — drømt — Aa Sølv, hvad har jeg drømt? — Hvad ved I om mine Drømme? — Drømt er drømt — og mine Drømme er mine, mine alene — «

Et eneste Nu sendte hun ham et sky og skælvende Blik, saa sitrede Graaden ud under de nedslagne Laag.